

Hiljaisen viikon hartauksia

Maarian
seurakunta

Toisen pääsiäispäivän hartaus Saara Palmunen

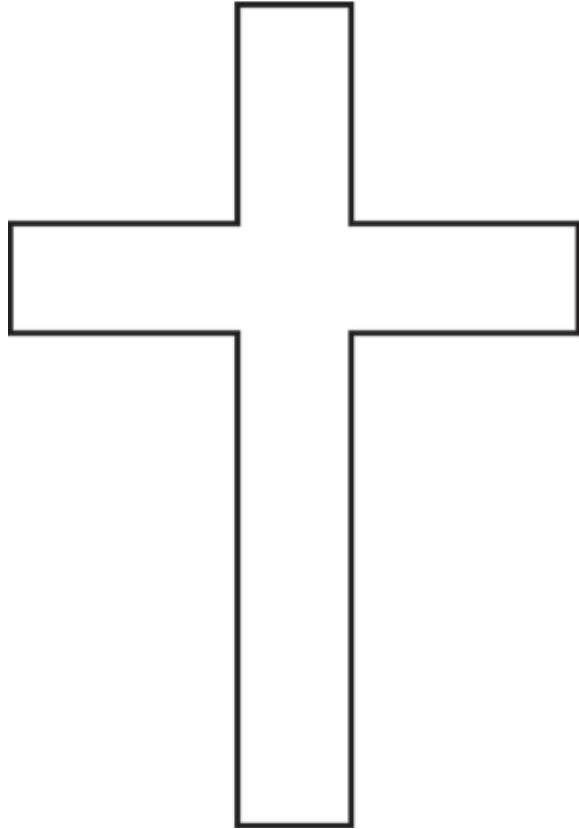
Toisen joulupäivän nimi on Tapaninpäivä, mutta toisella pääsiäispäivälle ei ole samanlaista helppoa nimeä. Annettaisiinko sille yhdessä nimeksi vaikka "Hämmentyneiden opetuslasten päivä"?

Raamattu kertoo, kuinka ymmärrys Jeesuksen ylösnousemuksesta vasta pikkuhiljaa alkoi avautua jopa hänen kaikkein lähemmille ystävilleen. Aluksi hekin olivat vain ihmeissään.

Miehet kertaavat ylösnousemuskuvia tapaamalleen tuntemattomalle tiellä Emmaukseen. Magdalan Maria pyörii suuntaa vaille puutarhahaudalla ja kyselee tuntemattomilta, mihin Jeesuksen ruumis on viety.

Nuo tuntemattomat, joihin opetuslapset tukeutuvat, osoittautuvat kuitenkin Jeesukseksi itsekseen. Kristus nousi kuolleista! Jeesus elää.

Kenessä tuntemattomassa sinä mahdat ylösnousseen Mestarin kohdata?

Pääsiäispäivän hartaus Katri Rinne

Riemuviesti

”Lensi maahan enkeli, joutuisampi tuulta...Kivelle hän istahti, puhui iloisesti: Jeesus nousi haudastaan ja elää ikuisesti.”, laulamme virressä 88.

Riemua eivät naiset tunteneet, kun he menivät Jeesuksen haudalle. Mieliala oli apea, surullinen, ahdistunut, huolestunut. Haudalla heitä kohtasi yllätys: kivi oli vieritetty haudan suulta ja hauta oli tyhjä! Ja haudalla he kuulivat enkelin viestin: ”Älkää pelätkö! Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista, niin kuin itse sanoi.”.

Tämä viesti toi silloin ja tuo yhä rauhan ja ilon sydämeen. Ihmisen osa on kulkea varjossa ja valossa. Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen ei mikään pimeys ole täydellisen valotonta. Jeesus sanoo: ”Minä olen maailman valo, se, joka minua seuraa, ei kulje pimeässä vaan hänellä on elämän valo.” Jeesus rakastaa jokaista. Hän, joka on tie, totuus ja elämä. Ja ovi taivaan kotiin.

Naiset lähtivät haudalta kiireesti kertomaan: Jeesus elää. Tässä on toivo ja suunta.

Virren viimeinen säkeistössä laulamme: ” Niin kuin taivaan enkeli mekin iloitsimme. Saamme rientää kertomaan: Nyt elää Jeesuksemme.”

Hiljaisen viikon maanantain hartaus Jari Laaksonen

Jeesus lähti opetuslapsineen Kidroninpuron toiselle puolen. Siellä oli puutarha, ja Jeesus ja opetuslapset menivät sinne. Myös Juudas, hänen kavaltajansa, tunsipaikan, koska Jeesus oli monesti ollut siellä opetuslastensa kanssa. Niinpä Juudas otti mukaansa sotilasosaston sekä ylipapeilta ja fariseuksilta saamiaan miehiä, ja he menivät puutarhaan lyhdyt, soihdut ja aseet käsissään.

Jeesus tiesi kaiken, mikä häntä odotti. Hän meni miehiä vastaan ja kysyi: ”Ketä te etsitte?” ”Jeesusta, sitä nasaretilaista”, vastasivat miehet. Jeesus sanoi: ”Minä se olen.”

Miesten joukossa oli myös Juudas, Jeesuksen kavaltaja. Kun Jeesus sanoi: ”Minä se olen”, he kaikki perääntyivät ja kaatuivat maahan. Jeesus kysyi uudelleen: ”Ketä te etsitte?” He vastasivat: ”Jeesus Nasaretilaista.” Jeesus sanoi heille: ”Johan minä sanoin, että se olen minä. Jos te minua etsitte, antakaa näiden toisten mennä.” Näin kävivät toteen hänen omat sanansa: ”Niistä, jotka olet haltuuni uskonut, en ole antanut yhdenkään joutua hukkaan.”

Simon Pietarilla oli miekka. Hän veti sen esiin ja sivalsi ylipapin palvelijalta oikean korvan irti; palvelija oli nimeltään Malkos. Mutta Jeesus sanoi Pietarille: ”Pane miekkasi tuppeen! Kun Isä on tämän maljan minulle antanut, enkö minä joisi sitä?”

Sotilaat, joita komensi korkea upseeri, ja juutalaisten lähettämät miehet vangitsivat nyt Jeesuksen, panivat hänet köysiin ja veivät hänet ensiksi Hannaksen luo. Hannas oli senvuotisen ylipapin Kaifaksen appi. Juuri Kaifas oli antanut juutalaisille neuvon, että olisi parasta, jos yksi mies kuolisi koko kansan puolesta.

Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi menivät Jeesuksen perässä. Tuo toinen oli ylipapin tuttu ja pääsi siksi Jeesuksen mukana ylipapin palatsin pihaan. Pietari jäi seisomaan portin ulkopuolelle, mutta opetuslapsi, joka tunsipaikan, meni puhumaan porttia vartioivalle palvelustytlle ja toi Pietarin sisälle pihaan.

Palvelustyttö sanoi Pietarille: ”Et kai sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?” ”En ole”, vastasi Pietari. Oli kylmä, ja siksi palvelijat ja vartijat olivat sytyttäneet hiilivalkean ja

lämmittelivät sen ääressä. Myös Pietari seiso i heidän joukossaan lämmittelemässä.

Ylipappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opetukseltaan. Jeesus vastasi: "Minä olen puhunut julkisesti, koko maailman kuullen. Olen aina opettanut synagogissa ja temppelissä, kaikkien juutalaisten kokoontumispaikoissa. Salassa en ole puhunut mitään. Miksi sinä minulta kysyt? Kysy kuulijoiltani, mitä olen heille puhunut. He kyllä tietävät, mitä olen sanonut."

Jeesuksen vastattua näin yksi lähellä seisovista vartijoista löi häntä kasvoihin ja sanoi: "Noinko sinä vastaat ylipapille?" Jeesus sanoi miehelle: "Jos puhuin väärin, osoita, mikä puheessani oli sopimantonta. Jos taas puhuin oikein, miksi lyöt minua?"

Hannas lähetti Jeesuksen köysissä ylipappi Kaifaksen luo.

Simon Pietari seiso i lämmittelemässä. Miehet sanoivat hänelle: "Et kai sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?" "En ole", Pietari kielsi. Mutta muuan ylipapin palvelija, sen miehen sukulainen, jolta Pietari oli lyönyt korvan irti, sanoi hänelle: "Kyllä minä näin sinut siellä puutarhassa hänen seurassaan." Pietari kielsi taas, ja samassa lauoi kukko. Jeesus opetuslapsineen oli vetäytynyt yöksi Getsemanen puutarhaan. Jeesus oli silminnähdän tuskissaan ja ahdistunut. Hän pyysi opetuslapsiltaan apua ja tukea, minkä on täytynyt olla näille suunnaton järkytys. Ja pian puutarhaan tuli aseistettuja miehiä ja heidän mukanaan Juudas, kavaltaja. Opetuslasten elämä suistui raiteiltaan yhdessä hetkessä. Heidän opettajansa ja esikuvansa vangittiin. Sama kohtalo saattoi hyvin odottaa hänen seuraajiaankin. Ei ihme, että pelästyneet opetuslapset pakenivat peloissaan kuka minnekin. Pietari sentään uskalsi seurata opettajaansa ylipapin pihaan, mutta hänkin kielsi kauhuissaan mestarinsa. Opetuslasten turvallinen maailma oli kadonnut. Ehkä he epäilivät seuranneensa vuosia väärää messiasta. He kokivat varmaankin syöksyvänsä synkkään yöhön, vailla pois pääsyä. Mutta kaiken pimeyden keskellä odotti jo toivon kipinä, vaikka opetuslapset eivät sitä tuossa hetkessä nähneetkään. "Minä menen valmistamaan teille sijaa, mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä, missä minä olen." (Joh. 14:3)

Jeesuksen kärsimys ja kuolema toi maailmalle pelastuksen. Kuoleamalla kuoleman voitti. Tuskién tie avasi ikuisen elämän tien. Meidän tehtävämme on kiittää.

Hiljaisen lauantain hartaus
(nuorten rukouskirjaa mukailten)
Niina Kilpeläinen

Löydän itseni Juudaksen, petturin ja kavaltajan rinnalta. Olen hylännyt ja jättänyt sinut vaivaisten hopearahojen tähden.

Löydän itseni Pietarin, kieltäjän ja pakenijan viereltä. Unohdin kaikki lupaukseni ja vakuutteluni. Vakuutin sinulle uskollisuuttani ja kuitenkin kielsin. Vain siksi että säilyttäisin omat kasvoni.

Löydän itseni Pilatuksen palatsin pihalta, huutamassa kansanjoukon mukana pahantekijää vapaaksi. Vain siksi että halusin kuulua joukkoon.

Löydän itseni sotilaan viereltä ristiinnaulitsemasta sinua, pilkkaamassa muiden ohikulkijoiden kanssa.

Nyt seison hautasi äärellä. Suuri kivi sulkee sinut pimeyden syvyykseen. Sama lohdu ton pimeys on ympäröinyt minut. Korvissani kai kuvat sanasi "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä he tekevät".

Isä, anna meille anteeksi. Anna minulle anteeksi.

En tiennyt mitä tein.

Valon Herra,
anna minun ymmärtää, että sinä olet pimeänkin Herra.
Ja yön pimeydessä, kun kaikki on äänetöntä,
silloin on sinun äänesi vuoro. (Harry Alfred Wiggett)

Kun Jeesus vietti viimeistä ateriaa opetuslastensa kanssa, hän ehtoollisen asettamisen lisäksi antoi oppilailleen esimerkin palvelevasta rakkaudesta. Aterian aikana Jeesus pesi opetuslastensa jalat. Hän oli herra ja opettaja, mutta hänen valtansa oli siinä, että hän teki loppuun asti rakkauden tekoja.

Nyt, kun emme voi kokoontua yhteiseen ehtoollispöytään, saamme muistella Jeesuksen sanoja ja tekoja. Rukouksessa Jumala tulee lähelle meitä ja rukouksessa saamme kantaa hänen eteensä kaikki rakkaamme. Moni on nyt tilanteessa, jossa ei ole koolla edes kahta tai kolmea, mutta saamme kuitenkin luottaa siihen, että Jeesus on kanssamme.

Pitkänperjantain hartaus Anna Orenius

Jumalan Pojan joutuminen häpeälliseen ristinkuolemaan oli vastoin kaikkea järkeä. Syytön, viaton kärsijä. Käsittämätön kuolema. Pilkaajat katsoivat ristiä ja nauroivat juutalaisten kuningasta.

Sinä päivänä oli kyse meidän tulevaisuudestamme.

Golgatalla oli kolme ristiä. Keskellä Jeesuksen risti. Sinne ristiinnaulittiin Jeesuksen kanssa meidän syntimme. Ristillä kuollut Jeesus otti kantaakseen koko maailman pahuuden ja kärsimyksen. Kristus ei katsonut kipua ja ihmisyyttä ulkoa käsin. Vaan antoi häpeän, kivun ja kuoleman tulla.

Juuri risti on kristittyjen tunnus – kidutusväline, jossa Jumalan Pojan maanpäällinen elämä sammui. Vaikka risti kertoo kuolemasta, se on kristityille elämän merkki. Rististä tuli kuoleman voittamisen, uhrautuvan rakkauden ja ikuisen elämän merkki. Jumalan rakkaus voittaa kuoleman.

Hiljaisen viikon tiistain hartaus Inkeri Puputti

Kahden tulen välissä

Pilatus on kahden tulen välissä. Toisaalla ovat juutalaisten uskonnolliset hallitusmiehet, toisaalla Pilatuksen omat velvoitteet roomalaisena maaherrana. Pilatus yrittää kaikin keinoin neuvotella ratkaisua, jossa hänen ei tarvitsisi ottaa kantaa syytetyn Jeesus Nasaretilaisen tuomitsemiseen. Pilatus näet tietää, että Jeesus on pelkästä kateudesta jätetty hänen käsiinsä. Levottomuutta Pilatuksessa herättää myös esitetty syytös siitä, että Jeesus väittää olevansa Jumalan Poika. Entä jos Hän onkin? Kuka voi tietää? Mutta uskonnolliset hallitusmiehet ovat vahvoilla: ”Jos päästät hänet vapaaksi, et ole keisarin ystävä!”

Syytetty itse seisoo kaiken tämän itseensä kohdistuvan kielteisen huomion keskellä tyynenä ja rauhallisena. Hän tuntuu hallitsevan keskustelua sekä sanoilla että olemalla vaiti. ”Sinä siis kuitenkin olet kuningas?” Pilatus sanoi. Jeesus vastasi: ”Itse sinä sanot, että olen kuningas. Sitä varten minä olen tullut tähän maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minua.”

”Mitä on totuus?” kysyy Pilatus.

Sekasortoisessa ja epävarmassa tilanteessa Pilatus ei kykene näkemään, että Totuus on lähempänä häntä kuin hän ymmärtääkään. Totuus on hänen edessään. ”Minä olen tie, totuus ja elämä.” on Jeesus itsestään sanonut. Jeesuksessa on vastaus Pilatuksen kysymykseen totuudesta. Pilatus on kahden tulen välissä, mutta Jeesus on siinä hänen kanssaan. Viime kädessä Jeesus ei ole Pilatuksen tutkittavana, vaan Pilatus itse on Jumalan Pojan tutkivan ja armahtavan katseen alla.

Rakas Vapahtaja,

anna meille rohkeutta tunnustaa sinut elävän Jumalan Pojaksi. Anna kestävyyttä seurata sinua epäilyn, pettymysten ja pelon pimeydessä. Kuule meitä, sinä, joka elät ja hallitset Isän ja Pyhän Hengen kanssa aina ja ikuisesti. Aamen.

Hiljaisen viikon keskiviikon hartaus Milla Ruskeepää

Kimaltelevien sotilashaarniskoiden ja kypärien, levottoman ihmisjoukon, välkkyvien hampaiden ja pilkkahuutojen reunamilta tuli esiin Jeesuksen orjantappurainen pää purppuranpunaisen viitan yllä.

Veripisarat valuivat maahan hänen jäljissään.

Sotilaiden pilkka ja läimäytykset kaikuivat korvissa: "Ole tervehditty juutalaisten kuningas!"

Tähän nauruun oli kylvetty kyynelten alku.

Pilatus ojensi arvokkaasti kätensä eteenpäin. Hiljaisuuden laskeuduttua Pilatus sanoi: "Katso ihminen!"

Väkijoukko hyppi ja jokainen ilmaan kohonnut nyrkki vaati: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!"

Mellakan äityessä ilmassa väreili Pilatuksen mielessä oleva pohdinta: "Kuka sinä olet, Jeesus? Nämä ihmiset vaativat sinua ristiinnaulittavaksi, koska väität olevasi Jumalan poika. He syyttävät kuninkaaksi miestä, jolla ei ole ainuttakaan alamaista." Pilatus kävi yhä levottomammaksi ja yritti saada vapaaksi miehen, jonka ei nähnyt syyllistyneen mihinkään rikokseen.

Pilatus asettui istumaan toogassaan tuomarinistuimelle.

Ihmisjoukko velloi Pilatuksen edessä ja huusi: "Jos päästät hänet vapaaksi, et ole keisarin ystävä".

Kypärät ja keihäät olivat liikkumattomia ja koko Jerusalemin pidätti henkeään.

Pilatus pyyhkäisi otsaansa ja luovutti heidän vaatimuksestaan syyttömän miehen ristiinnaulittavaksi.

Hän, joka istui tuomarinistuimella, murtui.

Viattomuuden vesipisarat valuivat maahan. Pilatus pesi kätensä väkijoukon nähden ja sanoi: "Minä olen syytön tämän miehen vereen. Tämä on teidän asianne." Hetkeksi jokaisen huutajan suu vaientui.

Orjantappurakruunu painautui väkevämmin Jeesuksen päähän.

Vesipisarat sekoittivat Kristuksen kärsimyksen veripisaroihin.

Pilatus vetäytyi varjoiseen sisäsaliin.

Maailman Vapahtaja seisoi heidän edessään, mutta he eivät nähneet häntä.

Jumalan valtakunta oli tullut heidän keskelleen Jeesuksessa Kristuksessa, mutta he käänsivät Vapahtajalleen selkensä. Huudot peittoaivat oikeuden. Pilkkalaulu soi hänelle, joka rakasti loppuun asti. Vielä ristilläkin Jeesus rukoili ihmisten puolesta: "Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät."

"Minä olen kurja ja kipua täynnä, mutta sinä, Jumala, autat minut turvaan." Ps. 69:30

Herra, Jeesus Kristus, anna meille näkevät silmät ja kuulevat korvat.

Me syyttelemme helposti toisiamme, ja haluamme pestä omat kätemme viattomiksi.

Olemme sokeita omalle osuudellemme.

Kiitos, että sinä kärsit ja kuolit puolestamme ja sovitit syntimme.

Vielä ristillä riippuen pyysit anteeksiantoa ihmisille.

Sinä rakastit loppuun asti.

Aamen

Kiirastorstain Leena Sirén

Jeesus tiesi, että oli tullut se hetki, jolloin hänen oli määrä siirtyä tästä maailmasta Isän luo. Hän oli rakastanut omiaan, jotka olivat tässä maailmassa, ja hän osoitti heille täydellistä rakkautta loppuun asti.

Joh. 13:1